

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลพิเศษ พ.ศ. ๒๕๓๖

แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗)

อนวัตนเจ้าทรนต์

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

ตราไว้ณวันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๗๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจะขยายอำนาจศาลพิเศษซึ่งได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับความผิดฐานกบฏและก่อการจลาจลภายในราชอาณาจักร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พ.ศ. ๒๔๗๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ศาลพิเศษซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖ มีอำนาจพิจารณาพิพากษา

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๒๒๑

บรรดาคดีอาญาเกี่ยวกับ ความผิดฐานกบฏและก่อการจลาจล
ที่ได้เกิดขึ้น ต่อมาจากการกบฏและจลาจลเมื่อ ๑๖ เดือน
ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ จนกระทั่งวันประกาศใช้พระราชบัญญัติ
และให้นำบทแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช
๒๔๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

แต่คดีความผิดฐานเดียวกันดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ซึ่งได้
ค้างชำระอยู่ในศาลอื่นใดในขณะที่ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้
ห้ามไม่ให้โอนมาชำระยังศาลพิเศษ

มาตรา ๕ ในการที่จะลงอาญาประหารชีวิตแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
ตามคำพิพากษาของศาลพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ต้อง
คำพิพากษาจะทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ
ต่อพระมหากษัตริย์ ให้ยื่นฎีกาภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมง
นับตั้งแต่เวลาที่ได้อ่านคำพิพากษาให้ประหารชีวิต

ฎีกาที่กล่าวแล้วนี้ ถ้าหากมี จะต้องนำขึ้นทูลเกล้า ฯ
ถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงพระราชวินิจฉัยโดยพลัน ถ้า
พระมหากษัตริย์ไม่พระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย ภายใน
กำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับตั้งแต่เวลาที่ได้ทรงรับฎีกานั้น
ให้ถือว่าไม่พระราชทานอภัยโทษ ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาไม่ยื่น

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๒๒๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๗๘

ฎีกาภายในกำหนดเวลาหรือได้ยื่นแล้ว แต่ไม่ได้รับพระ
ราชทานอภัยโทษภายในกำหนดเวลานั้น ให้เอาตัวผู้ต้อง
คำพิพากษานั้นไปประหารชีวิตโดยไม่ชักช้า

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี